

JAARGANG 19

DECEMBER 2022

NR. 12 - 209

R

ECHTSTREEKS

MAANDBLAD VOOR EVANGELISATIE EN GELOOFSOPBOUW

DEZE MAAND:

3 VAN DE REDACTIE

Genesis in het Oude en Nieuwe Testament

4 DE RIVIER UIT DE HOF VAN EDEN

Genesis 2:10-14

De rivier is het beeld van een nog kostbaarder bron, die voor ons ontspringt in het heiligdom, de hemel zelf.

6 MARIA WERD NIET BEGREPEN

Lukas 1:26-38

Zoals Maria hier in beeld komt, mogen wij leren van haar leven en haar geduld.

6 U BENT MIJN ZOON

Hebreeën 1:5-14 - Deel 1

9 WOORDSTUDIE

Willen en niet willen

10 HET BOEK JESAJA

Deel 22 - De Heilige van Israël

11 REPLY

Over de geboorte van Christus

Het evangelie van God ten aanzien van Jezus Christus, Zijn Zoon, Die wat het vlees betreft is geboren uit het geslacht van David. Maar wat de Geest van de heiligheid betreft, is Hij bewezen te zijn Gods Zoon in kracht, door Zijn opstanding uit de doden.

COLOFON

Doelstelling

'Rechtstreeks' is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: '...groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus' (2 Petr. 3:18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen.

Digitaal magazine

'Rechtstreeks' is een digitaal blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt op:

<https://www.oudesporen.nl/>

Elf keer per jaar wordt dit blad als pdf gepubliceerd. Een pdf is met het programma **AcrobatReader®** (een gratis programma van Adobe) te lezen. Reeds gepubliceerde nummers van 'Rechtstreeks' zijn te downloaden op de site:

<https://www.oudesporen.nl/rechtstreeks>

Redactie

Hugo Bouter; Ger de Koning; Gerard Kramer; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1 Thessalonicenzen 5:21 ons leert.

Copyright

De meeste artikelen in dit blad zijn auteursrechtelijk beschermd. Verdere openbaarmaking en/of verveelvoudiging daarvan in welke vorm dan ook is slechts toegestaan na toestemming van de redactie.

Correspondentieadres

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

VAN DE REDACTIE

GENESIS IN HET OUDE EN NIEUWE TESTAMENT

Gerard Kramer

Het eerste boek van de Bijbel heeft de naam Genesis gekregen. Dit is een Grieks woord, dat 'wording', 'ontstaan', maar ook 'geboorte', 'geslacht', 'familie' kan beteken. Het Nieuwe Testament begint ook met een 'genesis'. De eerste woorden van het evangelie volgens Mattheüs worden doorgaans vertaald met 'geslachtsregister van Jezus Christus', maar er staat letterlijk: 'Boek van de genesis van Jezus Christus'. Dit decembernummer kan met recht een Genesis-nummer worden genoemd. U zult zo ontdekken waarom.

Alf. Guignard schrijft over het belang van het boek Genesis: *We vinden hier de grote waarheden, die we in de hele Schrift terugvinden: duisternis en licht, dag en nacht, zon en maan, aardse en hemelse wezens, man en vrouw, het werk van God en de rust van God. Wij noemen maar enkele van de meest in het oog springende kenmerken.*

Johan Schep wijdt een korte studie aan de persoon van Maria, en stelt onder meer: *De woorden van de engel Gabriël over de geboorte van Jezus werden door Maria bewaard in haar hart. Het is een geschenk om een eigen geloofsleven met de Heere te hebben in een wereld waarin iedereen alles weet. Zij was alleen met de engel en zij was ook alleen toen zij haar lofzang uitsprak. Dit gedeelte*

is om zo te zeggen het evangelie van Maria, dat Lukas in detail over haar heeft opgeschreven. Haar eenvoud, geloof, gehoorzaamheid, en onbegrepen zijn worden belicht.

Hugo Bouter gaat nader in op de beginverzen van de brief aan de Hebreeën, en schrijft o.a.: *Nu is die relatie tussen de Vader en de Zoon een onderwerp dat heel intiem is en ook heel verheven. Maar voor ons als gelovigen is het een onderwerp dat heel belangrijk is. Wij vinden in het gedeelte dat wij hebben gelezen uit Hebreeën 1 eigenlijk de heerlijkheid van de Heere Jezus boven de engelen, die in het jodendom een belangrijke plaats innamen.*

Ik ga zelf in op een enkele bijzonderheid over de persoon van Jozef en zijn respectvolle houding tegenover Maria, en schrijf: *Wat ik ... naar voren wil brengen, zijn de twee woorden voor 'willen' die gebruikt worden – die ik onderscheid met (1) en (2). Jozef wilde iets niet, en hij wilde iets wel. Hij wilde (1), nadat hij ontdekt had dat Maria zwanger was, haar niet te schande maken; en daarom wilde (2) hij haar in het geheim verstoppen. Mattheüs gebruikt echter niet tweemaal hetzelfde woord voor 'willen', al vinden sommige geleerden dat de beide Griekse woorden synoniemen zijn; maar dat is volgens velen, inclusief mijzelf, ten onrechte.*

Ger de Koning schrijft over het begin van Jesaja 53 o.a. het volgende: *Hier wordt de Messias, Christus, beschreven in Zijn vernedering op aarde. Terwijl Israël het niet opmerkt, groeit de Loot, d.i. Christus, voor het aangezicht van God op. Het ongelovige volk zag in Hem niets waardoor Hij opviel tussen de mensen. Ze hebben Hem als 'de onwaardigste onder de mensen' afgewezen, veracht en verlaten. Hij was de 'Man van smarten', Zijn hele bestaan werd getekend door smart.*

Jan van Buren beantwoordt uitvoerig een vraag over de maagdelijke geboorte van de Heer, en schrijft o.a.: *We lezen in de Bijbel dat God een Geest is, en dat Hij een ontoegankelijk licht bewoont. Geen mens heeft Hem gezien, of kan Hem zien. Maar ongeveer 2000 jaar geleden is er iets unieks gebeurd. God Zelf heeft een menselijk lichaam aangenomen. Net als bij ieder mens begon het heel minuscuul in de moederschoot van Maria, en het werd zichtbaar bij de geboorte van onze Heer. God heeft voor Hem, Jezus Christus, een lichaam toe bereid.*

Wij wensen u allen goede kerstdagen en een gezegend nieuwjaar toe! Namens de redactie, Gerard Kramer

DE RIVIER UIT DE HOF VAN EDEN

GENESIS 2:10-14

Alf. Guignard

Gods plan

De Heilige Geest laat in het boek Genesis de waarheden en beginselen zien die in het vervolg van de Bijbel verder ontplooid worden en tot volle ontplooiing komen. We kunnen dan de heerlijke gevolgen ervan ontdekken. In Genesis 1 wordt door de Heilige Geest in enkele woorden de scheppingsgeschiedenis van hemel en aarde verteld. Tegelijkertijd toont Hij ons dan reeds de grote lijnen van het plan van de *nieuwe* schepping van God. We vinden hier de grote waarheden, die we in de hele Schrift terugvinden: duisternis en licht, dag en nacht, zon en maan, aardse en hemelse wezens, man en vrouw, het werk van God en de rust van God. Wij noemen maar enkele van de meest in het oog springende kenmerken.

Na dit alles haast God Zich als het ware om in Genesis 2 bekend te maken van wat Hij Zich heeft voorgesteld aangaande het geluk van de mens in de hof van Eden. Hij brengt ons in een omgeving waar Hij wilde dat de mens gelukkig zou zijn. Dat was vanaf het begin Gods plan, en niets zal de vervulling van dit raadsbesluit kunnen verhinderen. *Niets* kan dit veranderen, de dwaasheid en zonde van de mens niet, maar evenmin de kracht en de list van de tegenstander. Na ons langs alle wegen in het Woord te hebben geleid, vinden we de hof van Eden terug op de laatste bladzijden van de Bijbel. Maar dan niet als een aards, maar als een *hemels* paradijs.

De rivier vinden we ook weer in het boek Openbaring, evenals de boom van het leven, maar de zegen is er in veelvoud! Er is nu een rivier van *levenswater*, dat wil zeggen dat het water leven meedeelt. De loop ervan kan niet vertroebeld worden, want het water is om zo te zeggen gestold in volkomen reinheid: *'blinkend als kristal'*. De bron kan niet opdrogen, omdat hij uitgaat van de troon van God en van het Lam. De boom van het leven in al zijn pracht voedt met zijn vruchten de blijde bewoners van deze heilige plaats. Zijn altijd groene bladeren genezen elke kwaal, die de zonde in de wereld heeft gebracht. Laten we aanbidden, wanneer wij de laatste woorden van God tot ons laten doordringen. Geen onstuimige zee, geen nacht en geen tranen meer!

Een rivier voor de hof

Maar in Genesis 2 ontspringt in Eden één rivier, die de hof bevochtigt en vruchtbaarheid brengt. Dit is de plaats van Gods welbehagen, daar is de bron. De rivier is het beeld van een nog kostbaarder bron, die voor ons ontspringt in het heiligdom, de hemel zelf. Het levende water brengt overal genade, leven en zegen. Dit water maakt elke plek vruchtbaar. De rivier bevoeit in de eerste plaats de hof,

maar de zegen blijft niet beperkt tot het hemelse paradijs: de stroom verspreidt zich over alle plaatsen op aarde.

De paradijsrivier kwam uit de hof en splitste zich in vier stromen. Het Nieuwe Testament toont ons vanaf het begin weer een stroom van water, komend uit het heiligdom. Deze stroom bevoeit de dorre aarde en maakt haar weer vruchtbaar. Hoe dikwijls hebben pelgrims op weg naar de hemel zich niet neergezet aan de oever van die stroom? Hoe vaak hebben wij niet gedronken van het levenswater, dat de vier evangeliën brengen. Zijn dat niet de vier rivieren van die ene stroom, die de hemel zelf verblijdt? Die stroom van water raakt nooit uitgeput; hij verspreidt zich over de hele aarde en mondt uiteindelijk uit in een oceaan van liefde, waarvan wij geen oever en diepte kennen.

De rivier is het beeld van een nog kostbaarder bron, die voor ons ontspringt in het heiligdom, de hemel zelf.

Toename

De eerste rivier heette Pison¹: deze stroomde *'om heel het land van Havila², waar het goud is'*. Het woord 'stromen' is kostbaar! Het doet denken aan de genade van God, ons gegeven in Christus Jezus, die tot de mens kwam stromen toen hij in ellende was. Het bracht ons leven en geluk. Maar wat is er een rijkdom bij die rivier te vinden! Daar is het *goud*. Het goud stelt ons in de Schrift altijd goddelijke heerlijkheid en gerechtigheid voor. Het aardse goud heeft heel weinig waarde in vergelijking met deze gerechtigheid, die God geeft aan de schuldige mens, zonder prijs. *'Het goud van dat land is goed'*. En verder: *'Ook is er balsemhars en de edelsteen onyx'*. De balsemhars wordt ook genoemd in Numeri 11:7, waar staat: *'Het manna nu leek op korianderzaad en het zag er uit als balsemhars'*. De genade in het Woord brengt ons niet alleen het leven, de gerechtigheid en het water dat onze dorst lest, maar ook het brood van het leven dat ons voedt. Christus, Die uit de hemel is neergedaald, is het brood van het leven dat evenals het manna allen verzadigt die in de 'woestijn' reizen. Velen kennen het lied:

*Jezus is het brood des levens,
uit de hemel neergedaald;
Hij schenkt aan de ziel het voedsel,
waar geen andere spijs bij haalt.*³

De onyx of chrysopraas-stenen waren gevat in gouden kassen en op de beide schouders van de hogepriester bevestigd. Op de stenen stonden de namen van de twaalf zonen van Israël gegraveerd (Ex. 28:9). Het is een beeld van Christus, Die ons – zwakke mensen als we zijn – draagt op Zijn machtige schouders. Dat zijn kostbare waarheden, die hun volle vervulling vinden in Jezus, de Messias, waarvan Mattheüs ons de komst meedeelt. Dit is de eerste rivier van de grote genadestroom. In die genade vinden we de volle vervulling van alles wat Mozes en de profeten hebben gesproken.

1) Pison = 'toename'.

2) Chawila; Havila = 'cirkel'.

3) Uit de bundel 'Geestelijke liederen' lied 35 vers 4.

Uitbrekend

De naam van de tweede rivier was Gihon⁴. Deze stroomde om het land genaamd Ethiopië of Cusj⁵, en maakte dat land vruchtbaar. Ethiopië is een beeld van de wereld in zijn zwartheid en ellende. Het woord van Gods genade is naar deze omgeving gegaan om er Gods heilige Knecht, Jezus, bekend te maken. Hij heeft alles volbracht wat de Vader Hem had opgedragen tot heil van de mens. Dit land spreekt van de genade van God, die de mens in zijn ellende heeft omstroemd. De stroom van de genade heeft hem losgerukt uit zijn ellende en brengt heil, eeuwig leven, vergeving, vreugde en vrede. Het water van deze wonderbare rivier heeft op elke plaats de zegen verspreid, die voortkomt uit het werk van de Heiland.

Vlug

De derde rivier was de Tigris⁶, die stroomt ten oosten van Assur, of loopt naar het oosten van Assur. Op dezelfde wijze gaat de wondere genade van God naar de volken, naar een vijandige, boze wereld, om die heilige Mens te verkondigen, Die gestorven is voor onze zonden. Het is het evangelie, dat naar verre streken gaat en komt tot hen die de beloften van God niet hadden ontvangen. Dit is het evangelie, waarvan de machtige boodschap klinkt in de oren van vele mensen, tot aan de einden van de aarde. *'Ja, Ik kom spoedig! Amen, kom, Heer Jezus!'*

Vruchtbaar

Ten slotte de vierde rivier, de Eufraat⁷. Over deze rivier worden hier geen bijzonderheden meegedeeld, maar in

4) Gichon, of Gihon = 'uitbrekend'.

5) Ethiopië, of Kusch = 'zwart'. Een land aan de oorsprong van de Nijl.

6) Tigris, Hiddekel = 'vlug'.

7) Frath, Eufraat, Perat = 'vruchtbaarheid', 'zoet water'.

Jozua 1:4 wordt gezegd dat de Eufraat de *grote* rivier is. Het laatste en vierde evangelie, is dat niet de *grote* rivier? Vervullen zijn wateren niet de aarde met hun zegen? Overal vinden we hier dit woord: vruchtbaarheid. Alle mensen worden er op dezelfde manier behandeld, de genade stroomt naar alle kanten: *'Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien'* (Joh. 7:38). En: *'Ieder die van dit water drinkt, zal weer dorst hebben; maar ieder die drinkt van het water dat Ik hem zal geven, zal in eeuwigheid geen dorst hebben; maar het water dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een bron van water dat springt tot in het eeuwige leven'* (Joh. 4:13).

De rivieren Pison en Gihon zijn verdwenen. Niemand weet wat ervan geworden is. De wateren van de Eufraat zullen spoedig opdrogen, maar de wateren van de stroom die uit het hemelse heiligdom komt, kunnen niet opdrogen; zij stromen *altijd*. Het zijn wonderlijke wateren. Nadat ze op aarde zijn neergedaald en die vruchtbaar hebben gemaakt, keren ze terug naar de hemel, naar de bron waar ze vandaan kwamen.

*U bent de bron van liefde en zegen,
die in het heiligdom ontspringt;
zalig is hij die op zijn wegen,
ja, eeuwig van uw volheid drinkt.*

*Zalig is hij die bij die stromen
staand' als een boom door U geplant,
tot frisse groei en bloei mag komen
bij deze bron die nooit verzandt.*

*Zo brengt hij vruchten voort van waarde,
groeit in het licht van de eeuwige zon;
zalig is hij die reeds op aarde
drinkt uit die heldere liefdebron.⁸*

8) Uit de bundel 'Geestelijke liederen', lied 210 vers 2-4.

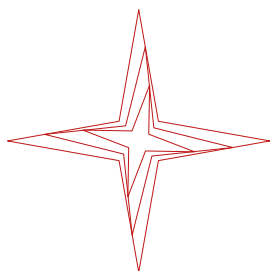
Een rivier kwam voort uit Eden om de hof te bevochtigen. En vandaar splitste hij zich en vormde vier hoofd stromen (Gen. 2:10).

MARIA WERD NIET BEGREPEN

LUKAS 1:26-38

Johan Schep

Maria is misschien een van de minst begrepen personen in de Bijbel. Ze doet denken aan een waterlelie die opengaat om iets nieuws te ontvangen. De woorden van de engel Gabriël over de geboorte van Jezus werden door Maria bewaard in haar hart. Het is een geschenk om een eigen geloofsleven met de Heere te hebben in een wereld waarin iedereen alles weet. Zij was alleen met de engel en zij was ook alleen toen zij haar lofzang uitsprak. Dit gedeelte is om zo te zeggen het evangelie van Maria, dat Lukas in detail over haar heeft opgeschreven. Haar eenvoud, geloof, gehoorzaamheid en onbegrepen zijn worden belicht.

Zoals Maria hier in beeld komt, mogen wij leren van haar leven en haar geduld.

1. Haar eenvoud

Maria was een eenvoudig meisje van jeugdige leeftijd. Zij had een diepe wandel met de God van Israël en de Heere kende haar bij name. Wat was haar droom, en wat waren haar ambities? Eenvoudig te leven met de God van Israël, en te gaan trouwen met Jozef in Nazareth, met wie zij in ondertrouw was (Deut. 20:7). We weten niet veel van Maria. Ze had een godvrezende bloedverwante, die Elizabeth heette. De Heere God had ook een droom voor haar, en dat was een veel grotere droom. Hoor eens wat zij hoorde (Luk. 1:31-33). Geweldige zinnen over haar Zoon. De Heere Jezus legde Zijn heerlijkheid af en Hij kwam onder ons. Hij is

zo gewoon geboren. Later leefde Hij min of meer op straat en had Hij alleen maar een mantel. Hij was een eenvoudig Mens, Die kwam zoals Maria om onvoorwaardelijk te dienen.

2. Haar geloof

Maria had met God geleefd en Hij had haar hart voorbereid! Ze was als een waterlelie, en klaar om te ontvangen wat ze nu hoorde. Ze vroeg alleen: Hoe kan dit gebeuren? Dat vroeg Abraham ook. Het waren geen woorden van ongelooft zoals bij Zacharias.

3. Haar gehoorzaamheid

Maria had een gezond zelfbeeld (Luk. 1:48). Enerzijds wist zij dat zij eenvoudig was. Anderzijds stond zij in haar positie. Wij moeten leren leven volgens onze positie, want wij die nu geloven zijn apart gezet en aanvaard in de Geliefde (Ef. 1:6).

4. Het onbegrepen zijn

Haar leven vol onbegrip wordt ten slotte rechtgezet. Maria is een van de minst begrepen personen in de hele Bijbel. Hoe kon zij uitleggen dat zij in verwachting was door een innerlijk werk van God Zelf? Dit was nooit eerder zo gebeurd in de geschiedenis. Meer dan dertig jaar heeft zij geleefd onder een wolk van wantrouwen, omdat de Heere God iets groots had gedaan in haar leven. Als de naam Maria verband houdt met Mara, is de betekenis: bitter! Er is wel een dag gekomen in haar leven dat alles rechtgezet is. Zij was toen al een vrouw van middelbare leeftijd. Zij had haar Zoon ook zien sterven op het kruis. Zij was aanwezig in de bovenzaal en ontving de Heere Jezus in haar hart (Hand. 1:14, 2:4).

Zoals Maria hier weer in beeld komt, mogen wij leren van haar leven en haar geduld. Want wanneer de Heere Jezus geopenbaard zal worden, Die ons leven is, dan zullen wij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid (Kol. 3:4). Wij wensen allen een gezegende Kerst.

U BENT MIJN ZOON

HEBREEËN 1:5-14 - DEEL 1

Hugo Bouter

De menswording van de Heere Jezus

We denken in enkele liederen aan de gave van de Heere Jezus, Gods Zoon, de grootste gift die God aan de mensen heeft gegeven. 'Wie vindt er woorden U te danken; Uw

liefde Vader, is zo groot!' En zoals het lied verder zegt: 'Wat zijn hier onze zwakke klanken! U gaf de Zoon ons uit Uw schoot'. Dat is natuurlijk een dichterlijke vrijheid om het zo te zeggen. God heeft Zijn hart leeg gegeven als het ware. Hij heeft ons Zijn veelgeliefde Zoon geschonken, Hem afgestaan voor zondaars. De dichter zegt daarvan: 'U gaf de Zoon ons uit Uw schoot'. Vanuit de plaats van nabijheid, die de Heere Jezus bij de Vader had van alle eeuwigheid, heeft Hij de Zoon gezonden naar de aarde en aan mensen gegeven. Een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven.

Maar als we de Bijbel wat beter kennen, dan weten we dat de Heere Jezus de schoot van de Vader nooit verlaten heeft, ook niet toen Hij hier op aarde was. We kunnen dat duidelijk lezen in het Johannesevangelie, en ik denk dat zelfs de kinderen dat vers wel kennen. In Johannes 1:18 staat dat niemand ooit God gezien heeft, maar dat de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Hem heeft verklaard.

Daar staat het dus niet zoals in dit lied; het is alleen een dichterlijke vrijheid om te zeggen dat de Zoon de schoot van de Vader verlaten heeft. Want ook terwijl Hij op aarde was, verbleef Hij aan het Vaderhart en kende en genoot Hij de gemeenschap met de Vader. Die liefdesrelatie, de liefdeband tussen de Vader en de Zoon is nooit veranderd en nooit verbroken. Ook niet door het feit dat de Zoon door de Vader naar de aarde werd gezonden, en de Vader Hem gaf.

Nu is die relatie tussen de Vader en de Zoon een onderwerp dat heel intiem is en ook heel verheven. Maar voor ons als gelovigen is het een onderwerp dat heel belangrijk is. Wij vinden in het gedeelte dat wij hebben gelezen uit Hebreeën 1 eigenlijk de heerlijkheid van de Heere Jezus *boven* de engelen, die in het jodendom een belangrijke plaats innamen. We weten dat de wet door engelen gegeven is, en er was in het jodendom ook wel een zekere mate van engelenverering die onbijbels was (vgl. Kol. 2:18). Maar de schrijver van de Hebreeënbrief laat zien dat de Zoon van God, de Heere Jezus Christus, Die als Mens naar de aarde kwam, heel ver boven de machtige engelen verheven is.

We vinden hier een aantal aspecten van de heerlijkheid van de Heere Jezus, die eigenlijk beginnen bij Zijn menswording. En dat lezen we in vers 5: Want tegen wie van de engelen heeft God ooit gezegd: 'U bent Mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt?' Daar zien we de Heere Jezus niet als de eeuwige Zoon in de schoot van de Vader, maar als Mens op aarde. En vers 13 eindigt met een andere heerlijkheid, die Hij nu als Mens bezit in de hemel. We zullen nog meer aspecten hiervan zien, maar in vers 13 lezen we: Tot wie van de engelen heeft Hij ooit gezegd: 'Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden stel tot een voetbank voor Uw voeten?'

De verheerlijking van de Zoon

Dit is de plaats die de Heere Jezus nu als Mens inneemt aan de rechterhand van God. Hij is door God verheerlijkt in de hemel. God heeft tegen Hem gezegd: Zit aan Mijn rechterhand en neem de plaats van eer en heerlijkheid en aanzien in, aan Mijn rechterhand, d.i. de plaats van vertrouwen, de ereplaats. Totdat Ik Uw vijanden neergelegd heb als een voetbank voor Uw voeten.

Deze plaats neemt de Heere Jezus nu in aan de rechterhand van God. Hij is daar, nadat Hij het grote werk van de verlossing heeft volbracht. Hij is gezeten aan de rechterhand van God, totdat al Zijn vijanden gesteld zullen worden tot een voetbank voor Zijn voeten en Hij kan terugkomen om hier op aarde het heerlijke Vrederijk op te richten. En het doel van deze brief is eigenlijk de blik van de gelovigen te richten op de Heer, Die hierboven gezeten is aan de rechterhand van God. Dat begint al in hoofdstuk 1 vers 3, waar we lezen dat Hij is gaan zitten aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen. Zo zijn er meerdere plaatsen in deze brief die erover spreken hoe de Heere Jezus nu boven is in de heerlijkheid. Bijvoorbeeld hoofdstuk 8 vers 1, daar vinden we een samenvatting van de brief, een kernachtige omschrijving van de inhoud. We lezen dan over de hoofdzak van de dingen waarover wij spreken: Wij hebben zo'n Hogepriester, Die is gaan zitten aan de rechterhand van de troon van de Majesteit in de hemelen. Hij is de Dienaar van het heiligdom en de ware tabernakel, die de Heere heeft opgericht en niet een mens.

Christus is hierboven niet alleen gekroond met eer en heerlijkheid, maar Hij is ook werkzaam voor ons als Hogepriester in de hemel. Hij verricht priesterdienst voor ons in het hemelse heiligdom. Ook in hoofdstuk 12 lezen we over de positie van eer en heerlijkheid die de Heer nu inneemt. Hier wordt Hij beschreven als de Leidsman en Voleinder van het geloof (Hebr. 12:2). Hij heeft om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen en de schande veracht en is gaan zitten aan de rechterzijde van de troon van God. Hij heeft Zijn loopbaan op aarde volbracht en is ons voorgegaan in de wedloop. Hij is de Leidsman en Voleinder van het geloof in de aardse strijd, en wij mogen Hem volgen en achter Hem aan gaan als het ware. Hij heeft reeds het doel bereikt, Hij heeft de prijs verkregen. Hij heeft Zich gezet aan de rechterhand van de troon van God, maar Hij wil ons die Hem toebehoren ook leiden op de weg van het geloof hier beneden en veilig naar dit einddoel voeren: de heerlijkheid bij Hem.

De kern van de brief is dus eigenlijk om onze ogen, onze blikken, te richten op de Heere Jezus in de heerlijkheid: Wie Hij daar is en wat Hij daar doet. We kunnen dat ook wel begrijpen, want de gelovigen uit de Hebreeën, de Joden, stonden hier een beetje vreemd tegenover. Want ze waren opgegroeid met de gedachte van het rijk van God hier op aarde, het koninkrijk van God dat zou aanbreken bij de komst van de Messias uit het huis van David, die zou regeren in recht en gerechtigheid. De verwachtingen waren dus gericht op het heil hier op aarde. De profeten in het Oude Testament spreken daar ook over. Maar nu moesten ze leren dat de Heere Jezus op aarde verworpen was en dat zij nu een verworpen Heiland toebehoorden en Hem moesten volgen. En wij moeten dat ook leren als gelovigen uit de volken, dat wij dezelfde weg moeten gaan die Hij ons is voorgegaan. Maar dat het einddoel van die weg in de hemel ligt, in de hemelse heerlijkheid.

In die zin gaat het christendom ver uit boven het jodendom, doordat er niet alleen heil en zegen is voor een volk van God hier op aarde, maar dat Hij kinderen wilde hebben, een hemels volk dat bij Hem zou zijn in de hemelse heerlijkheid. Dat is iets geheel nieuws, iets dat een aardse toekomstverwachting overtreft. Daarom lezen we in deze brief ook over de *hemelse* hoop en de *hemelse* roeping die wij bezitten. Paulus spreekt daarover ook in de Filippenzenbrief en dan zegt hij: het is een roeping van God *naar boven toe*. Wij zijn deelgenoten van die hemelse roeping (Fil. 3:14).

Nu vinden we in dit stukje in Hebreeën 1, dat wij samen gelezen hebben, eigenlijk twee punten:

- de menswording van de Heere Jezus. In Hebreeën 1:5 staat: 'U bent Mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt'. Dat is een aanhaling uit Psalm 2. En het eindigt in vers 13 met het andere punt:
- er is nu een Mens in de hemel, verheerlijkt aan de rechterhand van God. Een Mens Die een plaats inneemt die de engelen nooit geschonken is. Want tegen wie van de engelen heeft Hij ooit gezegd: Zit aan Mijn rechterhand? Neem hier de plaats van eer, van vertrouwen, van macht in Mijn troon in, totdat Ik Uw vijanden neergelegd heb als een voetbank voor Uw voeten. Welnu, dat is de plaats die de Heere Jezus nu inneemt.

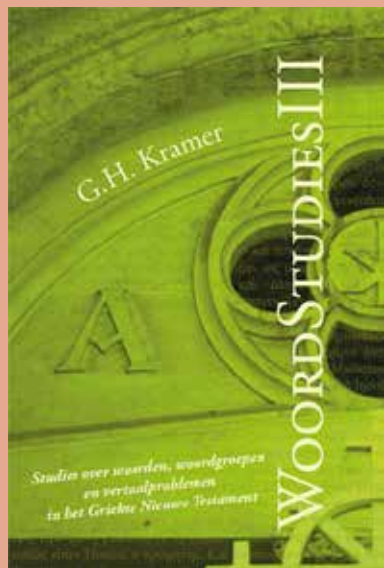
We zingen in een lied over de zondaar, die God in Zijn armen opneemt, die Hij aan Zijn hart verheft en van schuld en straf bevrijdt. Dat is inderdaad wat het raadsbesluit van God inhield, om mensen aan Zijn hart te brengen. Om mensen tot heerlijkheid te leiden, zoals het staat in deze brief.

God wilde vele zonen tot heerlijkheid leiden (Hebr. 2:10). En de plaats die de Heere Jezus nu al inneemt in de hemel, daarin zien we wat onze plaats zal zijn: als verheerlijkte mensen met Hem, in Hem en door Hem, in de hemel te zijn. Dat is het doel van onze reis, de bestemming die we

hebben als gelovigen. Er is nu een Mens in de hemel, maar de Heere Jezus is daar binnengegaan om voor ons de weg te bereiden, om voor ons de weg te openen en ook voor ons plaats te bereiden.

Niet alleen is deze unieke Mens opgenomen in de hemel en gezeten aan de rechterhand van God, maar het is het plan van God om vele kinderen tot heerlijkheid te leiden. Om een gemeente van eerstgeborenen de hemel binnen te voeren en te verbinden met de Heere Jezus

ADVERTENTIE

WoordStudies III

Studies over woorden, woordgroepen en vertaalproblemen in het Griekse Nieuwe Testament

Gerard Kramer

Eerder verschenen al WoordStudies en WoordStudies II en nu verschijnt binnenkort ook WoordStudies III. Ook dit deel wil de gewone Bijbellezer, aan de hand van verschillende woorden en hun betekenissen, op speelse wijze inzicht geven in het hoe en waarom van de gekozen weergaven van deze woorden in de vertalingen van het Nieuwe Testament die wij heden ten dage kennen.

236 pagina's; ISBN/EAN: 978-90-83219-19-6; Prijs 9,95 Euro

WoordStudies
drie delen samen
€ 25,-

De brief aan de Hebreëën

De superioriteit van de Heere Jezus

Johan Schep

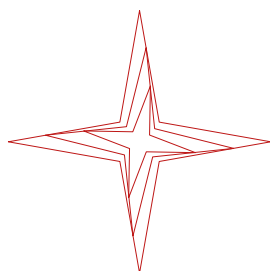
Wij weten niet zeker wie de schrijver van deze brief is. De Heere God weet het natuurlijk wel. Ik vind het wel fijn dat wij niet precies weten wie de auteur is, want ik denk dat de Heilige Geest wil dat alle aandacht op de heilige Zoon van God valt (2 Petr. 1:21; 2 Tim. 3:16). Wij weten wel dat hij geschreven is aan een gemeenschap van Joodse mensen. De brief is uiteindelijk geschreven door de Heilige Geest, dus is hij ook voor u en voor mij bedoeld.

120 pagina's; ISBN/EAN: 978-94-91797-60-6; Prijs 4,90 Euro

uitgeverij
Daniël

WILLEN EN NIET WILLEN

Gerard Kramer

Mattheüs 1:19

In de periode rond de Kerstdagen wordt de geschiedenis van de geboorte van de Heer Jezus natuurlijk vaak gelezen. In deze WoordStudie vraag ik aandacht voor Maria's verloofde Jozef, die door Mattheüs 'haar man' wordt genoemd. Het verbreken van een verloving werd namelijk – anders dan in onze tijd – beschouwd als een vorm van echtscheiding, zoals blijkt uit het vers dat we in dit artikel bestuderen.

Wat ik echter naar voren wil brengen, zijn de twee woorden voor 'willen' die gebruikt worden – die ik onderscheid met (1) en (2). Jozef wilde iets *niet* en hij wilde iets *wel*. Hij wilde (1), nadat hij ontdekt had dat Maria zwanger was, haar niet te schande maken; en daarom wilde (2) hij haar in het geheim verstoten.

Mattheüs gebruikt echter niet tweemaal hetzelfde woord voor 'willen', al vinden sommige geleerden dat de beide Griekse woorden synoniemen zijn; maar dat is volgens velen, inclusief mijzelf, ten onrechte.

De tekst van Mattheüs 1:19 heb ik hieronder in de belangrijkste Nederlandse vertalingen afgedrukt:

- Voor het eerste werkwoord 'willen' – gemarkeerd als (1) – gebruikt Mattheüs Gr. *theloo*, dat 'willen' betekent in de zin van 'wensen'. Dit wordt dus gebruikt voor wat Jozef *niet* wilde (of: wenste).
- Voor het tweede werkwoord 'willen' – gemarkeerd als (2) – gebruikt Mattheüs Gr. *boulomai*, dat 'willen' betekent in de zin van 'een beslist wilsbesluit nemen', kortweg 'besluiten', 'beslissen'.

Vertaalmogelijkheden

Hieronder ziet u of en op welke manier de vertalers de beide Griekse woorden hebben weergegeven in de gangbare vertalingen:

SV - *Jozef nu, haar man, alzo hij rechtvaardig was, en haar niet wilde (1) openbaarlijk te schande maken, was van wil (2) haar heimelijk te verlaten.*

TE 2018 - *Daar nu Jozef, haar man, rechtvaardig was en haar niet openlijk te schande wilde (1) maken, was hij van plan (2) haar in het geheim te verstoten.*

NBG'51 - *Daar nu Jozef, haar man, rechtschapen was en haar niet in opspraak wilde (1) brengen, was hij van zins (2) in stilte van haar te scheiden.*

HSV - *Jozef, haar man, wilde (2) haar onopgemerkt verlaten, omdat hij rechtvaardig was en haar niet in het openbaar te schande wilde (1) maken.*

NBV'04 - *Haar man Jozef, die een rechtschapen mens was, wilde (1) haar niet in opspraak brengen en dacht erover (2) haar in het geheim te verstoten.*

NBV'21 - *Haar man Jozef, die een rechtschapen mens was, wilde (1) haar niet in opspraak brengen en dacht erover (2) haar in stilte te verstoten.*

Willibrord 1966 en 2017 - *Omdat Jozef, haar man, rechtschapen was en haar niet in opspraak wilde brengen, dacht hij erover in stilte van haar te scheiden.*

Naardense Bijbel 2005 - *Maar omdat Jozef, haar man, een rechtvaardige is en haar niet te schande wil (1) zetten, beraamt hij het plan (2) zich in het verborgene van haar los te maken.*

Naardense Bijbel 2014 - *Maar omdat Jozef, haar man, een rechtvaardige is en het zijn wil (1) niet is van haar een toonbeeld te maken, beraamt hij het (2) haar in het verborgene los te laten.*

Slechts twee vertalingen maken niet of nauwelijks onderscheid tussen de beide werkwoorden, en dat zijn de Statenvertaling en de Herziene Statenvertaling. Op zichzelf levert dat geen dwaalleer op, maar waarom zouden we niet proberen de beide Griekse werkwoorden ook in het Nederlands te onderscheiden?

Gelukkig geldt ook in deze geschiedenis 'de mens wikt, maar God beschikt'. Wat Jozef aanvankelijk wilde of besliste, heeft hij niet uitgevoerd. God, die ook Jozef doorgrondde en zijn gedachten kende (Psalm 139:1-2), stuurde immers een engel die Jozef duidelijk maakte dat Maria's zwangerschap geen gevolg was van een zondige daad, maar door de Heilige Geest was bewerkt.

Nog een voorbeeld

In 1 Timotheüs 2:4 schrijft Paulus dat God wil dat alle mensen behouden worden en tot kennis van de waarheid komen. Dit is het *wensende* willen. God heeft niet besloten dat alle mensen behouden worden, maar het is wel Zijn *wens*. Verderop in vers 8 schrijft Paulus dat hij wil dat de mannen in elke plaats met opheffing van heilige handen bidden, zonder toorn en twist. Daar is sprake van een bewust wilsbesluit van Paulus als apostel: hij schrijft dat het zo moet gebeuren, oftewel: wat hierna volgt, is de toestand die hij wil bereiken; en dat gaat verder dan het uitspreken van een vrijblijvende wens.

HET BOEK JESAJA

DEEL 22 - DE HEILIGE VAN ISRAËL

Ger de Koning

Jesaja 52 - De verlossing van Sion

Verzen 1-6. Jeruzalem wordt hier Sion genoemd, omdat God in genade met Jeruzalem tot Zijn doel gaat komen. De stad wordt nu de 'heilige stad' genoemd, omdat het de stad is van de Heilige Israëls. Ze zal weer een feestelijke stad van de HEERE worden. De beloften in de verzen 3-6 bevatten vertroosting, die Gods volk zal ervaren na al de ellende waar ze doorheen zijn gegaan.

Verzen 7-10. Het overblijfsel heeft vurig gebeden om de komst van de HEERE om te verlossen. Nu is dat moment eindelijk aangebroken. De HEERE is gekomen, en Hij is onderweg naar Sion. De bergen zijn de bergen van het land en vooral die ten noorden van Jeruzalem. Het zijn de bergen die de HEERE 'Mijn bergen' noemt (Jes. 49:11). Deze natuurlijke obstakels worden wegen waarlangs Gods herauten komen.

De HEERE kondigt vrede en heil aan, die totaal anders van aard zijn dan de vrede en veiligheid die de wereld uitroept onder invloed van de satan (1 Thess. 5:3). Er is sprake van 'vrede', 'het goede' en 'heil'. 'Vrede' met God door het bloed van Christus in plaats van vervreemding; 'het goede', wat tot nut strekt, in plaats van het verkeerde; 'heil', dat is verlossing en voortdurende bewaring, tot in eeuwigheid in plaats van oordeel en eeuwig verloren zijn.

Het is vrede met God door het offer van het kruis en de vrede van God in het leven met Hem. Er is ook heil, genezing van alle gevolgen van de zonde. Alle verwoestingen en verwondingen die door de zonde zijn aangericht, zullen geheeld worden. Dat is de situatie wanneer God als Koning heerst.

De boodschappers van het goede nieuws zijn er ook vandaag. Het citaat van vers 7 in Romeinen 10 bevestigt dit (Rom. 10:15). In het citaat worden 'de bergen' weggelaten. De apostel verheugt zich erover dat hij zo'n boodschapper mag zijn. Het mag ook onze vreugde zijn om te delen in die activiteit en de vreugde daarvan. De voeten van iemand die erop uitgaat met het evangelie, nabij of ver weg, zijn lieflijk in de ogen van Hem, Die stierf om de boodschap en de boodschapper te kunnen laten uitgaan.

Verzen 11-12. Gods volk wordt geboden het terrein van hun ballingschap te verlaten (vgl. Jes. 48:20). Ze moeten niets van Babel meenemen. Wat ze mee terug moeten nemen, zijn 'de [heilige] voorwerpen van de HEERE', die naar Babel waren overgebracht (Ezra 1:7-11). Anders dan hun vlucht uit Egypte zal hun vertrek uit Babel niet in haast gebeuren of als een vlucht plaatsvinden (Deut. 16:3). Het is meer een zegetocht. In de toekomst zal hun intocht in het Vrederijk dat nog meer zijn.

De Knecht van de HEERE

De laatste drie verzen van Jesaja 52 en heel Jesaja 53 vormen een geheel. De in totaal vijftien verzen van dit gedeelte zijn in de vorm van een dichtwerk geschreven, dat bestaat uit vijf coupletten van elk drie verzen. Deze vijf coupletten zijn geschreven in een zogenaamd chiasme, een spiegelbeeldtechniek om de nadruk te leggen op het middelste couplet:

1. de verheerlijking van de Knecht (Jes. 52:13-15);
2. het lijden van de Knecht (Jes. 53:1-3);
3. de verzoening door de Knecht (Jes. 53:4-6);
4. het lijden van de Knecht (Jes. 53:7-9);
5. de verheerlijking van de Knecht (Jes. 53:10-12).

Verzen 13-15. De laatste drie verzen van Jesaja 52 en heel Jesaja 53 bevatten één groot thema: de lijdende, verworpen, verzoening bewerkende en verhoogde Knecht van de HEERE, d.i. de Heer Jezus. Er is geen vervulling mogelijk van welke profetie dan ook, zonder de Heer Jezus en Zijn werk aan het kruis. Daarom roept God op om naar Hem te kijken, eerst in Zijn voorspoedig handelen en dan in Zijn verheven positie (vers 13).

Daarna wordt kort melding gemaakt van Zijn vernedering, die aan Zijn komende openbaring in macht en heerlijkheid voorafgaat (verzen 14-15). Na deze inleiding wordt dit thema in de twaalf verzen van het volgende hoofdstuk uitvoerig uitgewerkt.

Jesaja 53 - Gestalte of glorie had Hij niet

Verzen 1-3. Hier wordt de Messias, Christus, beschreven in Zijn vernedering op aarde. Terwijl Israël het niet opmerkt, groeit de Loot, d.i. Christus, voor het aangezicht van God op. Het ongelovige volk zag in Hem niets waardoor Hij opviel tussen de mensen. Ze hebben Hem als 'de onwaardigste onder de mensen' afgewezen, veracht en verlaten. Hij was de 'Man van smarten', Zijn hele bestaan werd getekend door smart. Het gelovig overblijfsel zal dit allemaal in de eindtijd als een belijdenis uitspreken. Het is een belijdenis die ook wij, als wij waarachtig tot bekering zijn gekomen en in de Heer Jezus geloven, vanuit het diepst van ons hart zullen uitspreken.

Verzen 4-6. In deze verzen gaat het overblijfsel nog dieper op het onderwerp in. Zij belijden dat Christus moest lijden vanwege hún zonden. Dit merken we op een speciale wijze door de reeks nadrukkelijke persoonlijke uitingen in het meervoud die volgen. 'Verwond' of 'doorboord' en

'verbrijzeld' zijn de sterkste woorden om een gewelddadige en beangstigende dood te beschrijven. Er ligt nadruk op 'onze'. In duidelijke woorden wordt hier de leer van de plaatsvervangende beschreven. Dat houdt in: iemand ontvangt de straf die anderen hebben verdiend in hun plaats, zodat zij daardoor vrij kunnen uitgaan (1 Petr. 2:24a). De striemen zijn de striemen van het goddelijke gericht (1 Petr. 2:24b), niet die van de Romeinse soldaten die Hem hebben geeseld.

Verzen 7-9. In dit couplet wordt het lijden van de Knecht beschreven met Zijn daaropvolgende dood en begrafenissen. Toen de Heer Jezus op weg was naar de slachtbank, het kruis, wist Hij volmaakt waar Hij heenging. Maar Hij deed Zijn mond niet open. Hij protesteerde niet tegen de

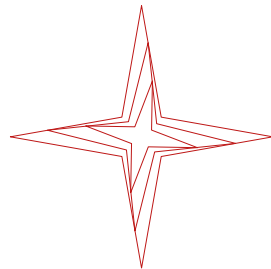
mensonwaardige en mensonterende behandeling die men Hem aandeed. Niemand stond stil bij wat Hij leed (maar zie Hand. 8:30-35). Ten slotte werd Hij, Die uit een maagdelijke moederschoot kwam, in een maagdelijk graf gelegd, tegen het plan zijn vijanden in, maar overeenkomstig het plan van God.

Verzen 10-12. Tot hiertoe hebben we vooral de menselijke en uiterlijke zijde van het lijden van de Knecht gezien. Nu komt Gods kant daarvan. God Zelf oordeelt Zijn Messias (vers 10) en vervolgens belooft Hij Hem (vers 12). Het hoofdstuk eindigt met het kruis en de voorbede van de Heer Jezus, want dat zal tot in eeuwigheid voor onze aandacht staan als de oorsprong van alle zegen.

REPLY

OVER DE GEBORTE VAN CHRISTUS

Jan van Buren

Vraag

Ik heb een vraag over de maagdelijke geboorte. Is de Heere Jezus geboren uit een eikel van Maria zelf, of heeft God een bevruchte eikel in Maria geplaatst? Ik hoorde iemand zeggen dat Maria een soort draagmoeder is geweest. Als dit waar is, dan moet ik nog een verkeerde leer van de Roomse kerk afleggen, want ik heb altijd geleerd dat de Heere Jezus echt een Zoon van Maria is, geboren uit haar eikel.

Antwoord

Beste zuster, ik hoop zo duidelijk mogelijk je vraag te beantwoorden. Je vroeg mij of ik het antwoord wist op deze vraag. Het wonder van God én Mens in één Persoon kunnen wij niet begrijpen, en ook niet de wijze waarop Hij in Maria is verwekt. Wanneer we hierover nadenken, is het belangrijk te lezen wat Gods Woord ons hierover meedeelt. En daarbij moeten we niet ons menselijk verstand de vrije loop laten.

We lezen in de Bijbel dat God een Geest is, en dat Hij een ontoegankelijk licht bewoont. Geen mens heeft Hem gezien, of kan Hem zien. Maar ongeveer 2000 jaar geleden is er iets unieks gebeurd. God Zelf heeft een menselijk lichaam aangenomen. Net als bij ieder mens begon het heel minuscuul in de moederschoot van Maria, en het werd zichtbaar bij de geboorte van onze Heer. God heeft voor Hem, Jezus Christus, een lichaam toebereid.

Dus toen Hij ter wereld kwam, bij Zijn geboorte, zagen de engelen ook voor het eerst de grote Schepper. God is geopenbaard in het vlees. Het Woord is vlees geworden. Lees in dit verband Johannes 1:14, Filippenzen 2:6-11,

1 Timotheüs 3:16 en Hebrëen 10:5. De eerste mensen lieten zich verleiden door de satan tot ongehoorzaamheid tegenover God. Hij verleidde hen ertoe om als God te willen zijn – wat uiteraard nooit kan. Maar God kon wel Mens worden. De mens moest geoordeeld worden voor zijn zonden; dit zou echter zijn eeuwige dood betekenen. De mens zou voor zichzelf nooit de losprijs kunnen betalen, laat staan voor een ander (Ps. 49:8). Niemand was immers zonder zonde. De enige oplossing voor het zondeprobleem was dat God Mens werd. En Jezus Christus was hiertoe bereid. Hij werd Mens om in de plaats van zondige mensenkinderen te kunnen sterven aan het kruis (Joh. 19:6). Wat we nooit kunnen begrijpen, is dat Hij volkomen God was en bleef; en dat Hij tevens volkomen Mens is geworden en zal blijven.

Jesaja heeft veel mogen zien over de komende Messias. Hij schreef over Zijn wonderlijke geboorte, dat een maagd, een jonkvrouw, zwanger zou worden (Jes. 7:14). Ongeveer zevenhonderd jaar later zei de engel Gabriël tegen Maria dat zij zwanger zou worden en een Zoon zou baren, Die de Zoon van de Allerhoogste zou worden genoemd. Hij, de Zoon van God, was het Heilige, dat uit haar zou worden geboren (Luk. 1:35). Maria begreep dit niet, omdat ze geen geslachtsverkeer had met een man, en daarom vroeg ze aan de engel: Hoe zal dat mogelijk zijn? Ze kreeg als antwoord: de Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen – hetzelfde woord overschaduwen gebruikt de Septuaginta voor het neerdalen van de Sjechina op de Tabernakel.

Een andere engel maakte aan Jozef bekend dat Maria de moeder zou worden van Jezus Christus, de Messias. Vóór hun huwelijk en vóór de geboorte van haar Zoon heeft Jozef geen gemeenschap met haar gehad. Maria zou zwanger worden uit de Heilige Geest. Wat in haar ontvangen werd, was uit de Heilige Geest (Matt. 1:18-25). De voetnoot in de HSV bij 'ontvangen' zegt: letterlijk 'verwekt'. Vergelijk het citaat uit Psalm 2:7 met de woorden: Tot wie van de engelen heeft God ooit gezegd: 'U bent Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt' (Hebr. 1:5)? Het is duidelijk dat dit verwekken niet zo plaatsvond als bij de conceptie van een mens.

De HEERE God heeft het lichaam van een vrouw willen gebruiken om door haar unieke Nageslacht, of Zaad, de satan te overwinnen en voorgoed een einde te maken aan

zijn verleiding en macht. Tegen de slang, het medium van de satan, sprak God in het enkelvoud over *haar* Nageslacht, het Nageslacht van de vrouw! Niet in het meervoud over *jullie* Nageslacht, namelijk van Adam en Eva. Daarop noemde Adam in het geloof zijn vrouw 'Eva', omdat zij de moeder van alle levenden is.

Vrouwen brengen als vrouw en als moeder een nieuwe generatie mensenkinderen ter wereld. Toen Kain werd geboren, zei Eva: 'Ik heb een man van de HEERE gekregen'. Deze man werd echter een moordenaar (Gen. 3:1 - 4:16). Hij was door Adam verwekt, door een mens met een zondige natuur. Het bewijs werd geleverd dat een mens, die verwekt is door een onreine vader, niet rein kan voortkomen uit een vrouw (Job 25:4). Adam was door God geschapen naar de gelijkenis en het beeld van God. Kain en Abel, en later ook Seth, zijn door Adam zelf verwekt als zonen naar zijn gelijkenis en naar zijn beeld. Alle nakomelingen van Adam en Eva hadden een zondige natuur, die Adam als de hoofdverantwoordelijke sinds de zondeval op hen allen heeft overgedragen. Door Adam is immers de zonde in de wereld gekomen (Gen. 1:26; 5:3; Rom. 5:12).

In Jeremia 31:15 lezen we over wat er in Rama zou gebeuren. In die tijd was Rama de plaats waaruit de Joden werden gedeporteerd naar Babel. Vandaar dat er geweest was in Rama! In Mattheüs 2:18 wordt dit toegepast op de kindermoord door Herodes in Bethlehem. In dit hoofdstuk in Jeremia lezen we in vers 22 een opmerkelijke passage: 'Voorzeker, de Heere heeft iets nieuws geschapen op de aarde: een vrouw zal een man omvatten'. Uit de samenhang blijkt dat dit behoort bij de Messiaanse profetie. Rabbijnen verklaarden dat dit wonderlijke vers een aanwijzing bevatte over de Messias, Die op een bijzondere manier uit een vrouw zou worden geboren (A. C. Gaebelein).

De Heere Jezus wordt nadrukkelijk het Nageslacht of het Zaad van de vrouw genoemd. Deze uitdrukking zou geen betekenis hebben, als Hij niet werkelijk 'het Zaad van de vrouw' zou zijn. Hij is juist waarachtig Mens, niet slechts door Zijn geboorte uit Maria, maar door als haar Nageslacht geboren te worden, d.w.z. met een menselijke natuur. Maar met een menselijke natuur zonder iets van de zonde te hebben. Dat laatste zou het geval zijn, als Jozef Hem zou hebben verwekt (Gen. 3:15; 4:1; Gal. 4:4; 1 Joh. 3:5; vgl. Joh. 14:30; Hebr. 4:15).

Vele jaren dacht de medische wetenschap dat de man in de baarmoeder van een vrouw, een vrouwelijke of een mannelijke cel binnenbracht. Rond het jaar 1850 ontdekte men echter dat een eicel van de vrouw, en een zaadcel van de man in de baarmoeder samensmolten en dat de vrucht in ongeveer negen maanden uitgroeide tot een baby van ongeveer vijftig centimeter. De Bijbel was de wetenschap vele jaren vooruit door te spreken over het Nageslacht, of het Zaad van de vrouw.

God, Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is, maakte uit één bloed heel het menselijke geslacht (Hand. 17:24-26). Om mensen met Zichzelf te kunnen verzoenen en de gemeente te verwerven, moest God dit echter tot stand brengen door het bloed van Zijn eigen Zoon (Hand. 20:28).

Hebreeën 2:14 benadrukt de waarachtige Mensheid van de Heere Jezus: Hij heeft werkelijk aan vlees en bloed van de mens deelgenomen, om daardoor met de hele mensheid in verbinding te komen. Hij is de Wortel en het Nageslacht van David. De Zoon van David is ook de Heere van David (Openb.

22:16; vgl. Ps. 110 en Matth. 22:41-45).

De veronderstelling dat Maria geen andere betrokkenheid bij de ontvangenis van de Heere Jezus zou hebben, dan alleen dat haar lichaam is gebruikt, zou echter Zijn geslachtsregisters betekenisloos maken. Zij was werkelijk de biologische moeder van Jezus.¹ In Mattheüs 1:1-17 vinden we het geslachtsregister van Jozef, de koninklijke lijn. Aangezien Jozef Maria tot vrouw had genomen, was Christus de wettige troonopvolger van Zijn voorvader David. In het Lukas-evangelie zien we het geslachtsregister van de Heere Jezus in de burgerlijke lijn. Dit gaat terug via David en Abraham tot op Adam, dus hier zien we Zijn afkomst als Mens – als de Zoon van Adam, de Zoon van God.

Paulus schrijft over het evangelie van God ten aanzien van Jezus Christus, Zijn Zoon, Die wat het vlees betreft is geboren uit het geslacht van David. Maar wat de Geest van de heiligheid betreft, is Hij bewezen te zijn Gods Zoon in kracht, door Zijn opstanding uit de doden (Rom. 1:3-4).

Een beschrijving van ons prille begin als mensen vinden we in Psalm 139:14-17. Wij zijn ontzagwekkend wonderlijk gemaakt in de moederschoot, geborduurd in het verborgene. Als we denken aan onze eigen wonderlijke geboorte, hoeveel te meer komen we dan onder de indruk van het feit dat Jezus Christus geboren is uit de maagd. Maria heeft Hem negen maanden lang onder haar hart mogen dragen. Drieëndertig jaar later zou een zwaard door haar ziel, door haar hart gaan. Dit gebeurde bij het kruis.

Het evangelie van God ten aanzien van Jezus Christus, Zijn Zoon, Die wat het vlees betreft is geboren uit het geslacht van David. Maar wat de Geest van de heiligheid betreft, is Hij bewezen te zijn Gods Zoon in kracht, door Zijn opstanding uit de doden.

Bij de aankondiging van de geboorte van de Heere Jezus Christus aan Maria was door de engel Gabriël voorzeggd, dat Hij zou zitten op de troon van David. Het Heilige dat uit haar geboren zou worden, zou Gods Zoon genoemd worden. Aan Jozef was in een droom door een engel voorzeggd dat Maria een Zoon zou baren, aan wie hij de naam Jezus moest geven; want Hij zou Zijn volk zalig maken van hun zonden. (Luk. 1:26-35; Matt. 1:18-25). Beiden hebben tijdens hun leven niet gezien wat hun specifiek was beloofd. Maria zag toen zij bij het kruis stond dat haar Zoon – Die Gods Zoon was – Zijn ziel heeft uitgestort in de dood en onder de overtreders is geteld, omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft en voor de overtreders gebeden heeft (Jes. 53:12). Jozef was naar alle waarschijnlijkheid al eerder gestorven.

De uitdrukking dat Maria een soort draagmoeder is geweest – dit in verband met Zijn heilige geboorte – stuit mij tegen de borst. Maria was een uitverkoren vat, en zij is door God begenadigd om de Christus onder haar hart te dragen. Met het doel om haarzelf en ook ons aan het hart van God te brengen. Eeuwig zullen wij God de Vader en de Heere Jezus aanbidden voor dit grote wonder. Ik hoop dat ik hiermee je vraag heb beantwoord. Met hartelijke groeten.

1) Zie voor de geslachtsregisters de bijlagen van: 'Naar men meende' uitgave OudeSporen

